

miste dagpengeretten, bare fordi arbejdsmarkedet ikke er til rådighed for dem, der er til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi beklager, at arbejdsløse skal have urigtige vilkår, når de sættes i rigtigt arbejde, at de unge skal tvinges i uddannelse for nedsatte ydelser, og at man begrænser muligheden for overgangsydelse.

Det er nu op til fagbevægelsen at sikre, at disse dårlige love ikke får alt for alvorlige konsekvenser for de arbejdsløse, at slås for, at kommunerne fastansætter dem, der ansættes i puljejob, lige så snart der er en ledig fast stilling, at sikre mekanismer, der giver arbejdsløse mulighed for at genoptjene dagpengeretten, før de ryger ud af systemet og mister tilknytningen til arbejdsmarkedet, samt opfordre til, at der ses på de mekanismer i uddannelsessystemet, der hindrer unge i at få begyndt eller fuldendt en uddannelse. Så vil de unge på den måde få flere og bedre tilbud i stedet for den pisk, de nu skal have.

Der er meget at gøre efter vedtagelsen af denne finanslov ude i livet, ude i virkeligheden for så vidt muligt at rette op på de ulykker, som et flertal her gennemfører. Det er en meget kedelig grundfilosofi, der præger denne finanslov. Filosofien er meget enkel. Den går ud på pisk til de arbejdsløse, gulerod til dem, der ejer, til de besiddende. Variationen over temaet er alene mere og mere af begge dele. Sådan har det været i 20 år, sådan er det med denne finanslov. Mere og mere til dem, der har, selv om erhvervslivet og de, der har i forvejen, har modtaget gulerødder i læssevis.

Dansk erhvervsliv har en rekordindtjening, men man bruger ikke pengene på at sætte flere i arbejde, tværtimod. 100.000 arbejdspladser i den private sektor er nedlagt, mens indtjeningen er steget, og derfor er det så uforståeligt, at man bare vandrer videre ud ad den vej.

Bare i den forbindelse en kort bemærkning om formueskatten, hvor jeg fortsat ikke kan se logikken i at forære de rigeste familier i dette land i snit 100.000 kr. skattefrit. Fru Pia Christmas-Møller mener, at det vil gavne investeringsklimaet, og henviser til, at mange havde ringet begejstret; det tror jeg! Men hvordan kommer der en eneste ny arbejdsplads ud af at øge underskuddet på statsbudgettet med 370 mio. kr. på den måde, hvor man giver penge til dem, der i forvejen har rigeligt, som ikke kan æde eller drikke væsentlig mere, end de gør i forvejen?

Det eneste, der sker, er, at de penge, der her pumpes ud, nøjagtig modsvares af nye statsobligationer i helt den samme målestok, statsgælden øges, rentebyrden øges, og de rigestes ophobning af værdipapirer øges også. Det er effekten af den konservative julegave til de bedst stillede af vennerne.

Lad mig afslutte kritikken af indholdet i finansloven ved at konstatere en mytes død. De borgerlige anklager gang på gang venstrefløjen for bare at bruge løs, mens de selv er de økonomisk ansvarlige. Det er en myte, man har haft ganske stor succes med at udbrede og få til at gå ind på lystavlen rundt omkring.

I virkeligheden blev myten grundigt punkteret ved sidste års finanslov, hvor de borgerlige brugte løs til at lempe arveafgiften og gøre det billigere for erhvervslivet at gå på restaurant og på den måde øgede underskuddet på statsfinansierne. Denne ødselhed til fordel for vennerne gentager De Konservative i dette års forlig. Mere end 1½ mia. kr. foræres til de rige og til vennerne i militæret.

De påståede budgetforbedringer er først og fremmest ren kosmetik: Fiktive poster eller engangsindtægter som flytningen af en udbetaling til kommunerne til næste års finanslov, engangsindtægter i form af salg af statslige aktiver og indregning af midler, der i forvejen ville tilfalde statskassen. Det er simpelt hen uansvarlig økonomisk politik.

Så vi må erklære myten for død, og vi kan understrege, at venstrefløjen ønsker at fjerne underskuddet på statsfinansierne, ønsker at fjerne gælden og ønsker at fjerne renteutdgifterne. Vi vil have stoppet den mekanisme, hvor vi almindelige skatteydere må se, at hver eneste gang vi betaler 3 kr. til staten i personskat, så flyder de 2 kr. straks og uden ophør videre ud af kassen som rentebetaling til dem, der har formue; 2 kr. hver gang vi betaler 3 kr. i personskat til staten! Det er en asocial omfordeling, der skal stoppes så hurtigt som muligt, og vi har da også både i dag og tidligere anvist muligheder for at fremskynde processen, hvor underskuddet på statsfinansierne fjernes.

Afsluttende vil jeg sige, at der er brug for at diskutere både på venstrefløjen og i arbejderbevægelsen, hvordan det kunne gå så galt med denne finanslov, når der faktisk var andre muligheder. Det er naturligvis klart, at der er et stort politisk ansvar. Socialdemokratiets og regeringens ansvar i den forbindelse har jeg tidligere været inde på i debatten, men jeg mener